

Idatzi zure ipuina



Bazen behin Antequeraon jaiotako nekatar bat, Isabel izenekoa, bere bost anaiekin eta bi anabekin bizi zera. Janaria uria zen, eta honegatik, arrotan, gosea pasatzen zuten. Uda zen, gure zituen, sekulako elaitza iran zen herria, eta kalera egun arrotan atera ez zirenez, janari erreserbak beltatu egin ziren. Oso momentu txarrak bizi iran zituzten. Bere anai-anaba justiak oso ahul gelditu ziren, eta bere gurasoak gaitortu. Egun artoan ostean, elkarrekin gelditu zuten. Isabelek atera behar iran zuten familia aurera. Garai hartan, oso desda gutxi zuten, eta gainera elaitz bortitza ondoz ondo purkatu egin ziren. Janaria lotzeko zerbait egin behar zuten, eta ehiza egitea proposena irango zela pentsatu zuten. Goiza gurasoak eta anai-anabak zairtzen ematen zuten, eta anatsaldean beraintzat janari bila. Oso gose zen. Esperantza galdurik zuzenean, itsasotik arrain bandada ilargaria ilusuratu zuten, berdelak ziren, eta berak egindako saia-rekin ehundaka hanapatu zituzten. Arropa beltatu zen, bera eta bere familiakok jatekoa zoberan iran zuten arte hartan eta beraien gaitortasunetatik sendatu ziren.